

Propozycje zajęć i zabaw 15.06 - 19.06.2020r.

Temat tygodnia: „Pożegnania nadszedł czas”

1. Ćwiczenia i zabawy ruchowe

Bębenek.

- Zabawa orientacyjno-porządkowa „Samochody”.

Dziecko biega w różnych kierunkach, naśladowując rękami poruszanie kierownicą. Wydaje odgłosy poruszającego się samochodu: brr, brr lub brum, brum. Na sygnał – uderzenie w bębenek – zatrzymuje się i trąbi: pi, pi, pi. Dwa uderzenia są sygnałem do ponownego poruszania się.

- Ćwiczenie dużych grup mięśniowych „Trawa i chmury”.

Na hasło: Trawa, dziecko przykuca; na hasło: Chmury, staje na palcach, wyciąga ręce w górę i porusza nimi w prawo i w lewo – naśladuje chmury płynące po niebie.

- Ćwiczenie tułowia – skręty „Śledzimy lot samolotu”.

Dziecko siedzi skrzyżnie. Jedną rękę ma na kolanach, a z drugiej tworzy daszek nad oczami.

Wykonuje skręt tułowia i głowy uniesionej do góry w jedną, a następnie w drugą stronę – obserwuje lot samolotu.

- Ćwiczenie równowagi „Rysujemy koła”.

Dziecko, w staniu na jednej nodze, rysuje stopą w powietrzu małe koła i duże koła. Ćwiczenie wykonuje raz jedną, raz drugą nogą.

2. „Pocieszajki dla maluchów”

Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej.

Ada była bardzo dumna z tego, że po wakacjach pójdzie do szkoły. Będzie miała kolorowy plecak, a w nim książki, zeszyty i piórnik z przyborami. Bardzo chciała się nauczyć samodzielnie czytać, bo obiecała Olkowi, że w przyszłości to ona przeczyta mu bajkę na dobranoc, a nie odwrotnie.

Na zakończenie ostatniego roku w przedszkolu zaproszono wszystkich rodziców, a młodsze grupy zadbały o niespodzianki: zaśpiewały pożegnalne piosenki i wręczyły starszacom samodzielnie przygotowane sadzonki drzewek szczęścia w małych doniczkach.

Grupa Ady odwdzińczyła się przedstawieniem teatralnym dla maluchów o misiu, który trafił do przedszkola i niczego nie potrafił robić samodzielnie: nie umiał sam jeść, ubierać się, wiązać sznurowadeł i budować domku z drewnianych klocków. Nie wiedział nawet, że przed jedzeniem trzeba myć łapki, ani nie znał słów: „proszę, dziękuję, przepraszam”. Ten miś musiał się wszystkiego nauczyć w przedszkolu, a dzieci mu w tym pomagały.

Był to teatrzyk kukiełkowy, w którym Ada przedstawiała postać dziewczynki o imieniu Basia. Tomek trzymał kukiełkę niedźwiadka, a Basia uczyła misia, jak należy myć łapki:

– O! Popatrz, misiu,
tu jest łazienka,
wodą się zmywa
farbę na rękach,
a ty masz łapki
całe w powidłach,
więc musisz użyć wody i mydła!

Piotrek, Janek i Paweł poruszali kukiełkami zielonych żabek i śpiewali piosenkę:

Kum, kum, kum!

Rech, rech, rech!

Było przedszkolaków trzech.

Hopsa, w lewo!

Hopsa, w prawo!

Skaczą zwinnie. Brawo! Brawo!

Ucz się, misiu, z nimi ćwicz,

skacz i do dziesięciu licz!

Tu następowała wyliczanka do dziesięciu: jeden, dwa, trzy, cztery, pięć i tak dalej...

Potem na scenie pojawiły się symbole pór roku: słońce, bałwanek, kasztany i skowronek.

Dzieci z młodszych grup doskonale wiedziały, które symbolizują wiosnę, lato, jesień i zimę.

Na zakończenie przedstawienia wszystkie starszaki uklonili się pięknie i wyrecytowały:

– Nie płaczcie, kochani, gdy nas tu nie będzie,
nasz wesoły uśmiech zostawimy wszędzie,
a gdy po wakacjach znajdziemy się w szkole,
będziemy wspominać kochane przedszkole!

Młodszym dzieciom bardzo podobało się przedstawienie, a po spektaklu wszyscy chcieli obejrzeć z bliska kukiełki. Ada stanęła pod oknem i przyglądała się swoim koleżankom i kolegom. Z jednej strony cieszyła się na myśl o szkole, z drugiej jednak czuła, że będzie tęsknić.

– Trochę mi smutno – powiedziała do Kasi.

– Mnie też – odpowiedziała dziewczynka. – Nauczyłam się tutaj pisać swoje imię: K A S I A, przeliterowała.

– A ja się nauczyłam sama korzystać z łazienki, bo jak byłam mała, to nie umiałam spuszczać wody – dodała Ada.

– Piotrek mi pokazał, jak bezpiecznie zjeżdżać ze zjeżdżalni i wspinać się po drabinkach.

– Mnie też!

– I umiemy już rozpoznawać kształty: kółka, trójkąty, prostokąty i kwa... kwa... – zająknęła się Kasia.

– Kwadraty – dokończyła Ada.

– Tak! Kwadraty!

– I co jeszcze?

– Pani pokazała nam, jak się kroci warzywa, tak żeby się nie skaleczyć.

– I już umiemy same zrobić sałatkę z majonezem – odparła z dumą Ada.

– A pamiętasz, jak lepiłyśmy pączki z piasku do naszej cukierni? Tomek ugryzł jednego i pani kazała mu szybko wypłukać buzię.

– Cha, cha! Nigdy tego nie zapomnę.

– I piekliśmy ciasto na Dzień Mamy, a wyszedł nam zakalec!

– Pamiętam. Pani połała je rozpuszczoną czekoladą i powiedziała, że takie ciasto jada się we Francji.

– Było bardzo dobre. Wszyscy prosili o dokładkę.

Dziewczynki wymieniły jeszcze wiele wesołych wspomnień i obiecały sobie, że będą odwiedzać swoje przedszkole i ulubioną panią. Pożegnały się z innymi dziećmi, z kucharkami, panem „złotą rączką”, który potrafił naprawić każdą rzecz, a nawet z zabawkami.

Przed wyjściem z przedszkola Ada położyła coś ukradkiem w swojej szafce w szatni.

– Co tam zostawiłaś? – zdziwiła się mama.

– Zostawiłam pudełko z pocieszajkami.

– A co to są pocieszajki?

– To są kolorowanki ze zwierzątkami. Powiedziałam pani, że jak jakiś maluch będzie płakał,

to może mu dać taką kolorowankę i poprosić, żeby pomalował smutne zwierzątko.

Ja też kiedyś płakałam za tobą w przedszkolu i wtedy pomalowałam krowę na żółto. Świeciła jak słońce i od razu mi było lepiej.

– To wspaniały pomysł – mama spojrzała z podziwem na Adę i mocno ją przytuliła.

– Pa, pa! Przedszkole! – powiedziała Ada. – Kiedyś cię odwiedzę.

Rozmowa na temat opowiadania.

– Co przygotowała grupa Ady na pożegnanie przedszkola?

– Co przygotowali młodszy koledzy?

– Co robiły Ada i Kasia?

– Kogo pożegnała Ada?

– Co to były pocieszajki Ady?

– Gdzie je zostawiła?

3. „Po muszli ślimaka” zabawa ruchowa .

Kreda.

Dziecko siada na podłodze z wyprostowanymi nogami; przesuwa się do przodu, nie uginając nóg i nie pomagając sobie rękami. Idzie kolejno, tip-topkami – po linii przypominającej kształt muszli ślimaka, narysowanej kredą na podłodze.

4. „Różne pojazdy” zabawa z elementem ćwiczeń ortofonicznych.

Bębenek, tamburyn.

Rodzic gra na bębnie. Dziecko swobodnie maszeruje w dowolnych kierunkach sali. Na ustalone hasła wyrusza na wycieczkę różnymi pojazdami:

– potrząśnięcie tamburynem – ustawia się, tworząc pociąg, i poruszają w różnych kierunkach, naśladując odgłos jadącego pociągu: tuf, tuf, tuf,

– miarowe uderzanie w tamburyn – dobiera się w pary z R, naśladują jadące autokary, wydając dźwięki: tur, tur, tur,

– mocne uderzanie w tamburyn i potrząśnięcie nim – biegnie drobnymi krokami, naśladując jadące motocykle: drum, drum, drum, wrr, ręce naśladują trzymanie kierownic.

5. Ćwiczenia w liczeniu za pomocą patyczków.

Patyczki w różnych kolorach, znaki, liczby. Dziecko bierze sobie po tyle patyczków, ile mają palców u rąk.

- Układanie z patyczków kształtów figur geometrycznych.

Dziecko układa z patyczków trójkąt, prostokąt, kwadrat. Określa, ile patyczków potrzebowały do ułożenia kształtu każdej figury.

- Układanie patyczków według kolorów.

Dziecko liczy patyczki w każdym kolorze. Podaje całkowitą liczbę patyczków, mówiąc np., 3 patyczki czerwone dodać 4 patyczki zielone i dodać 3 patyczki żółte to razem 10 patyczków.

Układanie działania ilustrującego liczbę patyczków. Np. $3 + 4 + 3 = 10$

- Odkładanie patyczków, np. w kolorze żółtym. Dziecko liczy pozostałe patyczki, mówiąc: 10 odjąć 3 to siedem.

Układają działanie: $10 - 3 = 7$

- Odkładanie patyczków, np. czerwonych. Dziecko liczy pozostałe patyczki, mówiąc: 7 odjąć 3 to cztery.

Układają działanie: $7 - 3 = 4$

Dalsze ćwiczenia przeprowadzamy analogicznie.

6. Wiersz Krystyny Datkun-Czerniak „Rok”.

Utrwalanie nazw miesięcy. Podczas recytacji wiersza Rodzic nazywa miesiące, wypowiadając nazwy bezgłośnie, poruszając samymi ustami. Dziecko podaje głośno nazwy miesięcy w odpowiedniej formie. Podczas ponownego słuchania wiersza klaszcze, kiedy usłyszy nazwę miesiąca.

W styczniu Nowy Rok przychodzi,
często mrozem grozi.
W lutym czyni tak samo.
W marcu bywa jak w garncu (...).
Kwiecień z majem
w zieleni skąpane (...).
Czerwiec obiecuje
radości wiele, bo
– moi przyjaciele –
lipiec i sierpień to wakacji czas (...).
Wrzesień i październik
zменяją kolory ziemi (...).
W listopadzie
smutek na drzewach się kładzie.
A w grudniu zmęczony pracą Stary Rok
żegna się i... zaprasza Nowy Rok.

7. „Wakacyjny pociąg” zabawa ruchowo-naśladowcza

Dziecko ustawia się za Rodzicem. Pociąg będzie jechał przez różne miejsca, których nazwy będzie podawał Rodzic (np.: las, łąka, plaża, góry). Gdy Rodzic wymieni dane miejsce, pociąg się zatrzymuje, a dziecko naśladuje to, co można robić w tym miejscu.

8. Dlaczego czereśnie pękają? Zabawa badawcza

Czereśnie – całe i popękane, rabarbar, woreczek foliowy, miska z wodą.

- Wyjaśnianie, dlaczego, kiedy pada deszcz, dojrzewające latem owoce pękają.
- Oglądanie rabarbaru; opisywanie jego wyglądu, przeznaczenia; zwracanie uwagi na czerwoną skórkę brudzącą palce oraz, że liście rabarbaru mają charakterystyczny kształt.
- Włożenie jednego kawałka liścia do woreczka foliowego, a pozostałych – do miski z wodą.

Następnego dnia porównywanie wyglądu rabarbaru z woreczka i z rabarbarem z wody (rabarbar wyjęty z woreczka nie zmienia swojego wyglądu, ma nadal równe, całe końce; natomiast ten wyjęty z wody jest na końcach popękany i zwinięty). To efekt wchłaniania wody.

Skórka wchłania jej więcej niż miąższ. Właśnie dlatego rabarbar pęka na końcach i się zwija. Rodzic wyjaśnia, że podobne zjawisko można zaobserwować również u innych owoców. Czereśnie, kiedy są już dojrzałe i pada na nie deszcz, zaczynają pękać. Miąższ znajdujący się pod skórką chłonie jak gąbka krople wody, które padają na skórkę. Owoc zwiększa więc swoją objętość. Skórka natomiast nie zachowuje się jak nadmuchiwany balonik, nie rozciąga się i dlatego pęka. Podobnie jak czereśnie pękają również wiśnie śliwki i agrest.

9. „Wakacyjny pociąg” praca plastyczna.

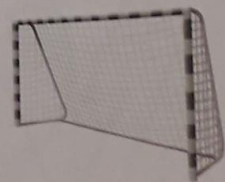
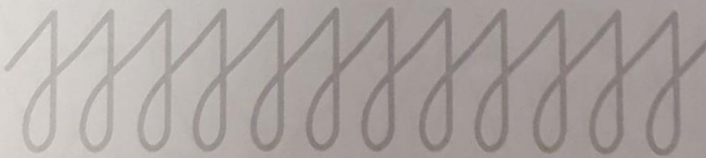
Zachęcam do wykonania dowolną techniką pracy plastycznej „Wakacyjny pociąg”.
Miłej i przyjemnej zabawy!.

10. Zadania z kartą pracy.

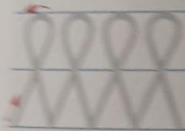
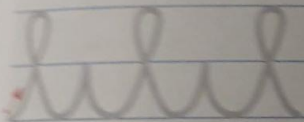
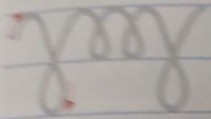
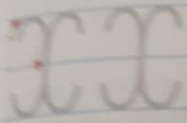
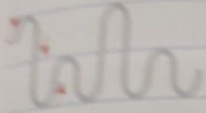
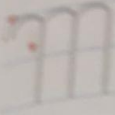
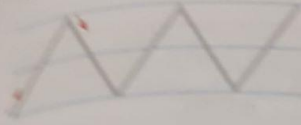
Proszę o wykonanie poniższych prac z Kart pracy str.72-78:

Odszukaj na obrazku piłki. Określ ich położenie.

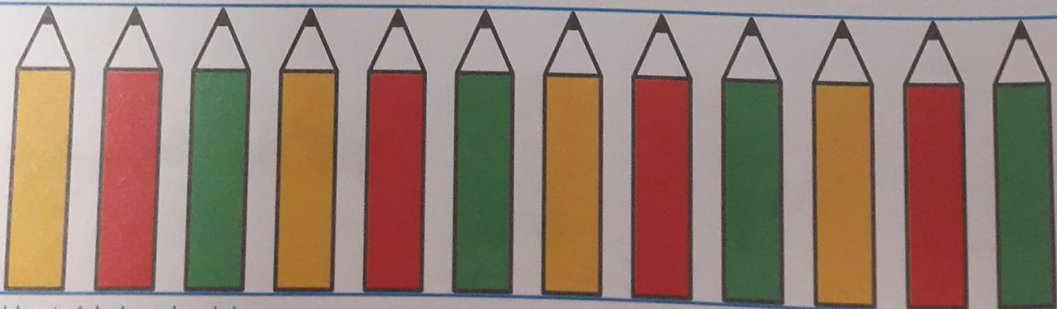
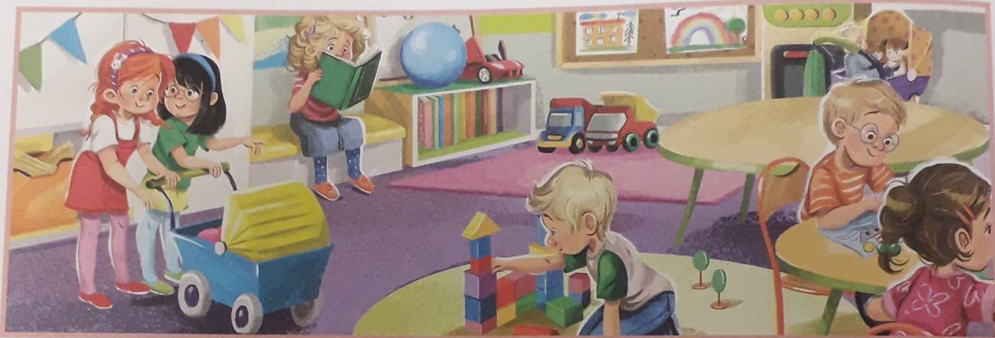
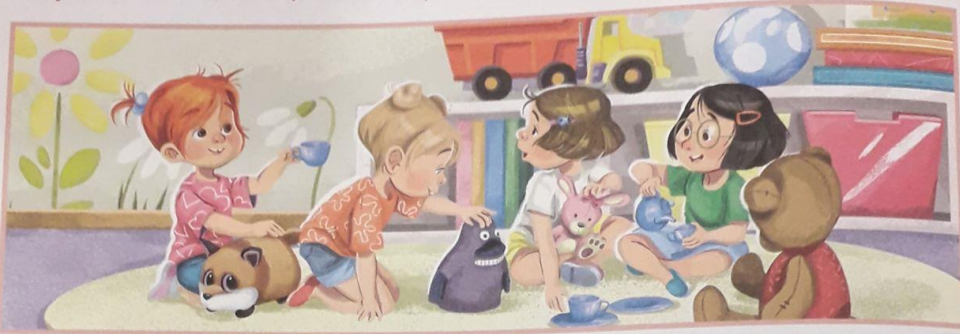
Rysuj po śladzie drogę piłki do bramki.

Jeśli słówka już poznajesz, dokończ je rysować.

Podziel na sylaby i na głoski (jeśli potrafisz) nazwy podanych zabawek.

Popatrz na obrazki. Opowiedz, co się na nich dzieje. Zastanów się i powiedz, co Ada robiła kiedyś, co robi teraz, a co będzie robić w przyszłości.

Wymień kolory kredek.

przeczytaj tekst z nauczycielem. On będzie czytać wyrazy, ty będziesz mówić nazwy obrazków.

W przedszkolu poznałam wielu

i wiele

Razem bawiliśmy się i poznawaliśmy świat.

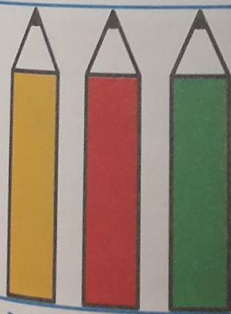
Z chęcią chodziłam do

Teraz czas na odpoczynek i wakacje w

Jadę tam z i

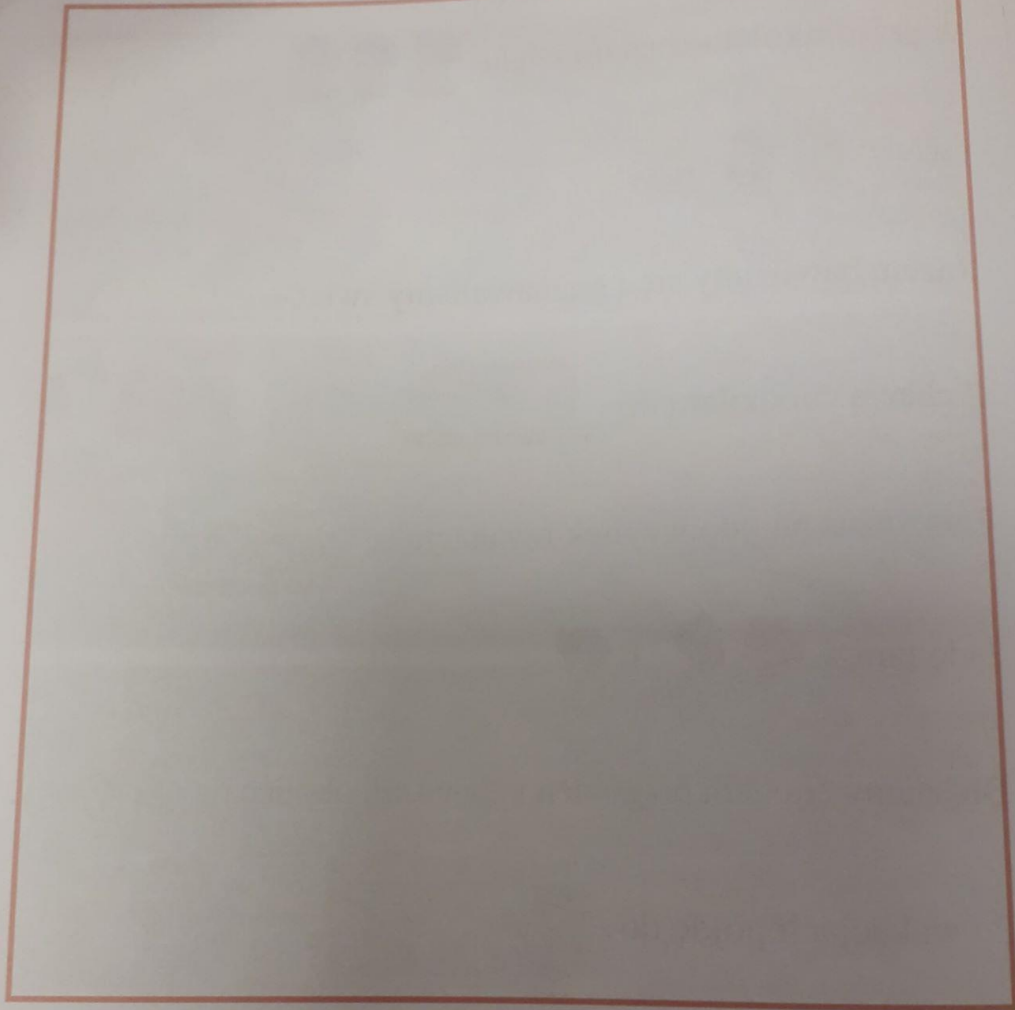
Będziemy chodzili po górach i zwiedzali okolicę na

Po wakacjach pójdę do

Dokończ rysować i kolorować kredki według wzoru (rytmu) z poprzedniej karty.

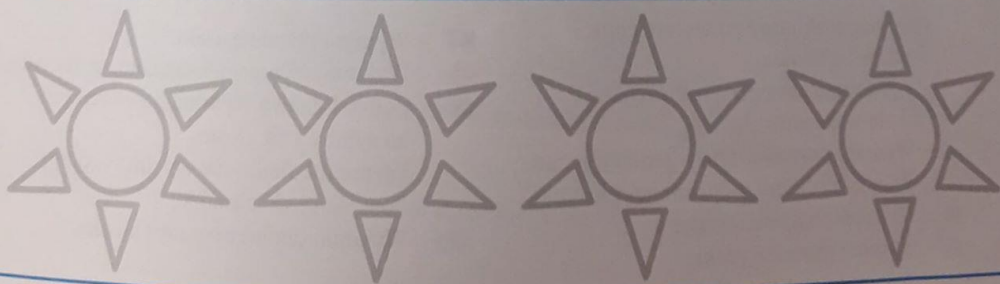
Narysuj to, co najbardziej podobało ci się w przedszkolu.

Popatrz na obrazki. Wskaż je zgodnie z kolejnością pór roku.

Przeczytaj z nauczycielem lub samodzielnie i dopowiedz.

Znamy:

Rysuj słoneczka po śladach. Pokoloruj rysunki.

Zagraj w grę.

Grę rozpoczynamy po wyrzuceniu 6 oczek na kostce.

 – Powiedz, z jaką porą roku kojarzy ci się wskazany element.

 – Wymień poznane figury geometryczne.

 – Zaśpiewaj fragment poznanej piosenki.

 – Wymień poznane owady.

 – Wymień poznane ptaki.

 – Wymień poznane ssaki.

 – Wykonaj ćwiczenie wskazane przez Adę.

 – Podziel nazwę wybranego zwierzęcia na sylaby i na głoski.

 – Wymień kolejno nazwy dni tygodnia.

 – Poczekaj jedną kolejkę.

 – Wykonaj dodatkowy rzut kostką.